

KARTKA Z LITURGII

Bł. Jan Paweł II

Nr 4/2012 (62)

"Wasza służba przy ołtarzu jest nie tylko obowiązkiem, lecz także wielkim zaszczytem, doprawdy świętą służbą."

(Bł. Jan Paweł II)

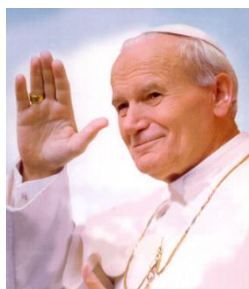
Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! Na wieki wieków. Amen.

Bł. Papież Jan Paweł II takiego wyznania w Jezusa Chrystusa uczył nas w encyklikach, adhortacjach, listach, katechezach, homiliach, audiencjach i różnych spotkaniach. Mało, kto z nas pamięta, że gdy wieczorem 16 października 1978 roku po uroczystej proklamowanej zapowiedzi dziekana kolegium kardynalskiego: „*Annuntio vobis gaudium magnum - habemus papam...*”, gdy ukazał się „z dalekiego kraju” Karol Wojtyła wybrany, jako papież Jan Paweł II, pierwszymi słowami wypowiedzianymi przez niego po włosku było pozdrowienie: „*Sia lodato Gesù Cristo!*” („Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”) i ludzie zaskoczeni zamilkli, że papież nie jest Włochem, ale także nie znając za bardzo, co należy odpowiedzieć (częściej używano pozdrowień świeckich np. „Buona sera...” lub innych z życia codziennego) chyba tylko kard. Pericle Felici odpowiedział papieżowi: „*Sempre sia lodato!*” („Na wieki wieków”). Naszym obowiązkiem jest znać pozdrowienia chrześcijańskie, płynące z wiary i z wiarą je wypowiadać. W nim wyznajemy, że Jezus Chrystus jest naszym Zbawicielem, że On jest Mesjaszem, że On Bóg jest obecny realnie, osobowo, żywy w naszym życiu. Wiary i sposobu jej wyznawania uczyli nas apostołowie, następcy apostołów Chrystusa – papieże, biskupi, prezbiterzy, diakoni, święci, ojcowie i doktorzy Kościoła, pisarze chrześcijańscy, rodzice, katecheci, chrestni, animatorzy i wszyscy ludzie dobrej woli, a której my również jesteśmy dziedzicami i głosicielami. Wezwanie do głoszenia wiary z Ewangelii św. Mateusza, aby „iść na cały świat i nauczać wszystkie narody” (por. Mt 28,19) również realizuje się przez taką publiczną formę proklamacji Jezus Chrystus w tym właśnie pozdrowieniu.

„Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus - na wieki wieków. Amen.” Te proste słowa pozdrowienia mogą się stać szczególną formą wyraźnego świadectwa we współczesnym świecie o tym, że dla nas chrześcijan Jezus Chrystus jest zawsze i wszędzie naszym Panem i Zbawicielem. Publiczne wyznanie wiary formuje człowieka, ale zawsze na początku tego, który tę wiarę wyznaje.

Bł. Jan Paweł II (22.10 – wspomnienie liturgiczne)

Wystarczy wpisać w google „Jan Paweł II”, a wyświetli się nam niezliczona ilość linków. To człowiek pasji. Założył z przyjaciółmi teatr, ale też pisał wiersze. Był wysportowany, pływał kajakami i chodził po górach. Był też człowiekiem wielkiej modlitwy. Czy można w jakiś sposób połączyć nasze zainteresowania, nasze hobby z prawdziwą relacją z Panem Bogiem? Owszem można, i życie PRZYJACIELA MŁODZIEŻY jest tego największym przykładem. Jan Paweł II zostawił nam – ministrantom – następujące przesłanie:

"Wasza służba nie powinna się ograniczać tylko do świątyni; musi ona promieniować na otoczenie, w którym żyjecie na co dzień: na szkołę, rodzinę i inne dziedziny życia społecznego. Ten bowiem, kto może służyć Jezusowi Chrystusowi w Kościele, musi być Jego świadkiem także w świecie."

Z tego przesłania wynika, że powinniśmy być ministrantem nie tylko podczas Eucharystii czy nabożeństw, ale przez całą dobę. Jan Paweł II zachęcał nas, abyśmy byli autentyczni w każdej chwili naszego życia. Nieśmy więc Jezusa naszym przykładem wszędzie: do szkoły, rodziny, kolegów – oni naprawdę tego potrzebują, bo może jesteśmy im dani jako ostaną szansa do nawrócenia.

Funkcja ceremoniarza

W Ogólnym Wprowadzeniu do Mszału Rzymskiego czytamy: „**Wypada, aby przynajmniej w katedrach i w większych kościołach był odpowiednio przygotowany mistrz ceremonii, który by się troszczył o należytą organizację czynności liturgicznych oraz o wykonywanie ich przez wyświęconych szafarzy i przez wiernych świeckich w sposób godny, w należyłym porządku i pobożnie.**” (OWMR 106). Ceremoniarzem może być każda osoba duchowna jak również należycie przygotowany wierny świecki.

W szczególności do zadań ceremoniarza należy odpowiednie przygotowanie liturgii, tak aby wierni, jak również sam ceremoniarz, mogli ją odpowiednio przeżyć. Innymi zadaniami ceremoniarza są: przygotowanie asysty na celebrowanie liturgiczną, koordynowanie akcji liturgicznej, a także formacja wiernych do uczestnictwa i posługiwania w liturgii. W każdej diecezji jest ustanowiony ceremoniarz diecezjalny, który odpowiada za ogół spraw liturgicznych w diecezji i za najważniejsze celebrowanie. Ojciec święty również posiada swojego ceremoniarza, który podczas sprawowania liturgii znajduje się zazwyczaj po jego lewej stronie. Obecnie ceremoniarzem papieskim jest ks. Guido Marini.

Ważniejsze komendy ceremoniarza

Okadzenia:

Turificatio - okadzenie
Turificatio altaris - okadzenie ołtarza
Turificatio celebrantis - okadzenie celebransa
Turificatio Evangelii - okadzenie Ewangeliarza
Turificatio populi - okadzenie ludu
Turificatio crucifixi - okadzenie krzyża
Turificatio oblatorum - okadzenie darów
Turificatio cerei paschalis - okadzenie świecy paschalnej

Komendy w prezbiterium i inne komendy:

Sedant - proszę siadać
Surgant - proszę wstać
Ascendant - wchodzimy (w górę; np. po schodach)
Descendant - schodzimy (w dół)
Vertant - proszę się obrócić
Vertamus - obracamy się
In sinistra - na lewo
In dextra - na prawo
Inclinatio capitis - skłon głowy
Inclinatio profunda - pokłon głęboki
Inclinatio imagini - pokłon obrazowi
Inclinatio Crucis - pokłon Krzyżowi
Reverentia celebranti - pokłon celebransowi
Non-dum - jeszcze nie
Procedamus coram altare - idziemy przed ołtarz

PARADYŻ

Koło liturgiczne

Wyszego Seminarium Duchownego w Paradyżu

Opiekun: ks. dr Zbigniew Kobus

www.paradisus.pl

E-mail: redakcakartka@o2.pl Redakcja: ks. Andrzej Hładki, kl. Adam Czeponis, kl. Damian Wierzbicki, kl. Bartosz Warwarko, Paweł Wołyński

Diecezjalna Diakonia Liturgiczna

Diecezji Zielonogórsko – Gorzowskiej

Opiekun: ks. Tomasz Sałatka

www.ddl.org.pl

